Karikatür

BALO DEDİKODUSU:

— Onu bütün mevcudiyetile seviyormuş.

— Acaba mevcudu ne tutuyor?

— Ali için "karagün dostu,, diyorsun, Ne yaptı?
— Ne yapacak, sinemada yanımdan hiç ayrılmıyor!

ANKARA MEKTUBU

İŞKEMBE ÇORBASINA DAİR:

Şu işkembe çorbasına bilmem ne buyurulur? Olur a, arkadaş ve ahbap hatırından çıkamayıp da bir akşam meselâ anzarotu fazla kaçırıvermişsiniz. Ertesi sabah bir uyanıyorsunuz ki; başınız maazallah kurşun.

Göz kapaklarınız açılmıyor, kafanızın içi sanki bir mayi dolu, hele mide? Onu hiç sormıyalım. Bunaltı nöbetleri gelip gelip gidiyor. Bir sade kahve; aah gitmiyor. Bir limonata; aman Allah zehir... Ne yapalım şimdi?

Kolayı var; hemen şöyle böyle giyinip hadi işkembe çorbacısına... Kapıdan girerken manzara tiksindirici ve hele kokular âdeta bayıltıcıdır. Fakat çare yok dayanacak ve haydut kılıklı garsona fısıldıyacaksınız:

— Bir yumurtalı ama, sirkesi sarmısağı bol olsun!

Ah bu gelen kâse ne iştihâverdir. Üzerinde kırmızı biberli yağın bir arap yazısı gibi gezindiği o beyaz köpük, şiirin tâ kendisidir.

Yanıktır ol âşıkın kitabı
Nazmında kokar ciğer kebabı.

demişler ama, eskiler, işkembe çorbasının da mesut şair âşık gıdası olduğunu unutup ona bir şiir uyduramamışlar.

İşkembe çorbası neden yapılır? Bunu düşünmiyeceksiniz. Takdimi bukadar güzel bir yiyeceğin işkembeden değil, meselâ tavuskuşu etinden yapıldığını ve kokusunun da sarmısaktan değil, faraza misk ve anberden meydana getirildiğini kabul buyuracaksınız. Ondan sonra çala kaşık...

Bazı insanlar işkembe, ciğer, sovan, sarmısak gibi şeylere ezelden perhizlidirler. Ben öyle şey anlamam. Tam takım bir işkembe çorbasının - ama şöyle Arnavut işi - zevkini pek çok zevklere değişmem. İtalyada kokusuz sarmısak varmış diyorlar, ben sarmısaktan kaçanlara onu tavsiye ederim. Ama bu sarmısak mıdır, elma mıdır? Buna karışmam.

Hülâsa, şu tarif ettiğim şekilde bir işkembe çorbasının meftunuyumdur. Şaşarım o insanlara ki, her gün kitap ve gazetelerden binbir işkembei kübrâ martavalı yutarlar da şu canım sakız gibi işkembenin kendisinden kaçarlar.

O martavallar mide bulandırır, bu işkembeler ise bulantı bastırır.

★

BİRAZ DÜŞÜNCE LÂZIM:

Bugün yazımın başında tarif ettiğim işkembe çorbası gibi bir çorba içmemekten olacak, galiba biraz sinirliyim. Şimdi de Ankaradaki bazı dükkânların vitrinlerindeki lâyıksız gösterilere çatacağım.

Femil vesair isimlerle yadolunan ve ecane camekânlarında bile teşhiri doğru olmıyan kadın levazımı bugünlerde manifatura mağazalarının vitrinlerini dolduruyor. Hele taharet kâğıtlarının koca birer ehram teşkil eden yığınları en meşhur bakkal camekânlarından en ciddî kırtasiyeci ve kitapçı vitrinlerine kadar yükseldi. Ciddî kitaplarla ağuş beâğuş oturan bu mendebur kâğıtların yiyecek ve içeceklerle de altalta, üstüste olmaları insanı tiksindiriyor. Biraz düşünce, biraz incelik ve hele kültüre biraz hürmetkârlık lâzım değil mi?

★

RADYO PROGRAMLARINA DAİR:

Şu bizim İstanbul radyosu hakkında da yazılmıyan kalmadı. «Tecrübe» edilişinin uzun sürdüğüne çattılar; haksızdı, çünkü Bükreş radyosu da evvelce iki sene böyle bağırmıştı. Programa çattılar. Kabahat stüdyoda idi; zaten bu neşriyata tekrar başlanırken bu hal izah edilmişti. Falan, filân...

İstanbul radyosundan şikâyete asıl biz Ankaralıların hakkı var. Çünkü onun sesi buraya pek zayıf geliyor. İçinizde üstüvanî kovanlı fonoğraf devrine yetişmiş varsa o bilir; tıpkı o fonoğrafın sesi. Bu ses biz yaştakilere kırk sene evvelini hatırlatıyor da, ihtiyarladığımızı kafamıza vuruyor.

Sonra, buradaki fasıl yetişmiyormuş gibi başımıza bir fasıl da oradan çıkarıldı. «Fasıl» başı, sonu olan bir ölçüdür. Fakat bu fasıllar öylesi ki, ne başı, ne kıçı var; tıpkı maval gibi...

Dahası var; hüzamdan tan-

(Arkası 11 nci sayfada)

No. 430 CİLT: 17 SENE: 9 FIYATİ 10 KURUŞTUR 23 MART 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

ALMAN PROPAGANDASI, BOMBARDIMANA UĞRIYAN BALKANLILARI TESELLİ EDİYOR..

Mürebbiye — Gelin damaklarınızı kaldırayım da korkmayın...

Çocuklar — Damak kaldırmak kaç para eder, gece umacıları bizim vücudümüzü kaldıracak diye korkuyoruz

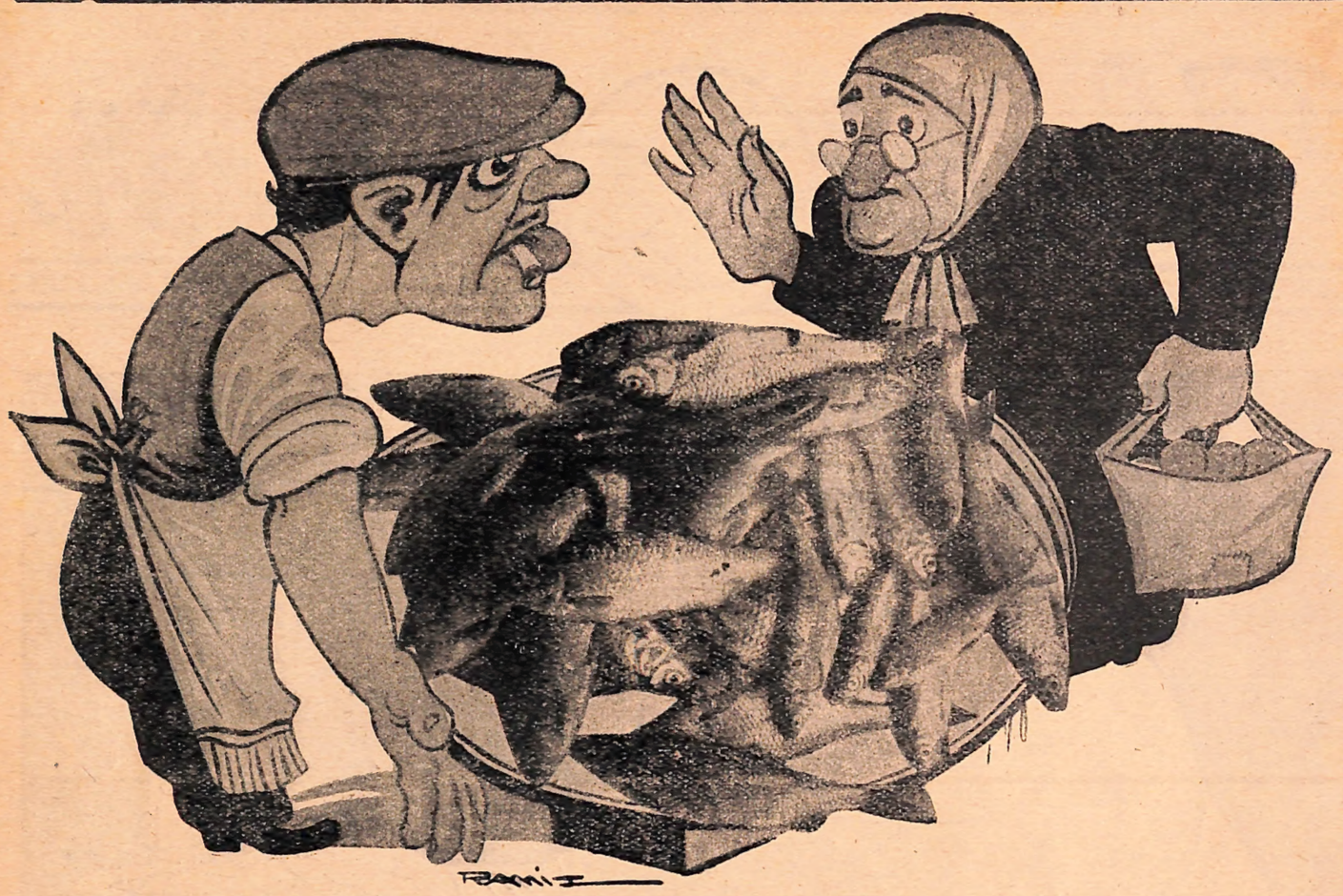

— Sen geçen gün de beni kandırdın, taze diyip verdiğin balıklar kızarmadı bile...
— Kabahat bende değil valde, zamanda... Şimdiki taze'er kolay kolay kızarmıyorlar!

Yeni Dünya Mektebi

— 1 —

RÜYA bu ya, dün gece kendimi maarif müfettişi olmuş gördüm. Saray gibi bir binaya giriyorum. Kapısının üstünde «Yeni dünya mektebi».

Koridorlardan geçerken müdüre soruyorum:

— Bu isimde bir mektep işitmemiştim. Ne yetiştirirsiniz burada?

Cevap veriyor:

— Yeni dünyaya lâzım olan insanları... Malûm ya, eski mekteplerde okuyan insanlar pek işe yaramaz oldular artık..

Yine soruyorum:

— Zatrâlinizi gözüm ısıracak gibi..

— Gazetelerde birçok defalar resmimi görmüş olacaksınız.

— Hangi sütunlarda?

— Ekseriya zabıta ve ceza mahkemeleri sütunlarında.

— Adliyeci misiniz esasen?

— Hayır, zabıtanın ve adliyecilerin gedikli bir müşterisi. Bendenizin zengin bir tercümei halim vardır... Dızdızcılık ve manitacılıktan başlamak üzere dolandırıcılık, şantajcılık, sahtekârlık, kalpazanlık ve daha sair suçlarla birçok defalar polis ve adliyeye işim düştü. Bir taraftan adliyecilerden adalet ve kanun işlerini öğrenirken, öte taraftan da karakollarda ve hapishanelerde birçok büyük hırsızlar, dolandırıcılar vesaire ile temas neticesinde mesleki bildiklerimi arttırdım. Acizane beynelmilel Avrupa hırsızları ve Amerikan gangsterlerile boy ölçüşecek bir seviyeye geldim. Beni bu meziyetlerimden dolayıdır ki, bu «Yeni dünya mektebi» ne direktör yapmışlardır.

Rüyada olduğum için bu parlak tercümei hale hayret etmeden sordum:

— Ne gibi dersleriniz ve şubeleriniz var?

— Hepsini birer birer göstereceğim.

Müdür bir kapı açtı. Burası bizim matbaa atelyelerine benziyor, bir alay genç, makineler, klişeler vesaire ile uğraşıyordu.

Müdür izahat verdi:

— Burası matbaacılık dershanemizdir. Memleketin büyük bir eksiğiydi. Meselâ sahte banknot, sahte posta pulu, sahte hüviyet vesikası, sahte sent, sahte tapu, sahte yiyecek karnesi, vesaire basmak ihtiyacında olan vatandaşlarımız dışardaki matbaalara iş yaptırmıya yahut gizli odalarda iptidaî bir takım vasıtalarla iş çıkarmıya uğraşıyorlardı. Şu Balikesirde mutlaka sahte pul basmıya azmeden ve birliklere yaptırmak hususunda türlü güçlüklere uğrayan gayretli ve manfetli memur bunun bir misalidir. Bu sevgili vatandaş şayet müessesemizde küçük bir staj devresi geçirseydi pulları, devletinkilerinden farksız bir nefasette olacak ve adamcağız şimdi hapishanede pinekliyeceği yerde Taksim gazinolarını batmanlarla banknota garkederek keyif sürecekti.

Muhterem direktörün bana gösterdiği ikinci şube âdeta bir enstitü idi ve burada da birçok insan çalışıyordu.

Direktör izah etti:

— Günde elinden kırk, elli bin lira geçen bir veznedarın ayda iki yüz kâğıtla yaşamıya mecbur edilmesi bir haksızlıktır. Bu adamcağız bazan on, on beş bin lirayı cebine atıp hiç olmazsa bir müddet insan gibi bir hayat yaşamıya heves ederse derhal memleketin bütün polisi peşine takılıyor ve zavallı az zaman içinde ya bir eğlence yerinde, ya metresinin evinde, yahut Anadolu şehirlerinden birinde bastırıyor. Halbuki «Yeni dünya mektebi,, bu enstitüsünde ekonomik bilgilerini arttıran bir insan böyle bir âkibetten korkmıyacaktır. Ona evvelâ kasadan alınan paranın kayıtlarını ne suretle kapamak lâzım geldiği, en iyi maliye usullerine göre öğretiyoruz. Öyle ki, bunu yapan veznedar hiç bir patron ve müfettiş kontrolünden korkmıya ve vazifesinden ayrılmıya sebep görmiyerek istediği gibi yaşıyabilecektir. Size bir misal vereyim: Geçenlerde yok olan bir kaç seri elli liralığın ne olduğu uzun müddet anlaşılamadı ve nihayet bunun bir veznedar marifeti olduğu nasılsa meydana çıktı. Şayet bu insan, tilkileri kıskandıran zekâsile iktifa etmiyerek bir müddet müessesemizde staj görmüş olsaydı bukadar kolay değil, hattâ hiç yakalanmıyabilir ve zabıtaca devam e-

— Şu kız zekâ itibarile iki kişiye bedeldir!
— Aman birader, tam sana münasip, hemen al!

Akıl Hocası

İskenderunda O. K.

«Teyzem çok sinirli. Sofrada bir bardak su devirdim mi, yarım saat beni azarlar. Susturmanın çaresi?»

CEVAP:

Teyzeniz dul ise bir kısmet arayın, evli ise sofrada suyu devirmemiye çalışın!

★

Çanakkalede S. S.

«Mağrur, çok zengin ve pek güzel bir kadını seviyorum. Kadının aşkımdan haberi yok. Acaba aşkımı kadına söylersem beni nasıl karşılar?»

CEVAP:

Karşılama şekli sizin vaziyetinize tâbidir: Buulnmıyacak Hint kumaşı iseniz ikramın bütün soyu, sopu ile... Yok, boşta gezenlerin elebaşısı iseniz süpürge sapı ile...

★

Yalovadan H. N.

«İki senedir sevdiğim kadına müteaddit mektuplar yazdım, cevap vermedi... Neden?»

CEVAP:

Okuyup yazmak bilmiyor olmalı. Yoksa: «kısmetinizi başka kapıda arayın!» diye bir karşılık gönderirdi!

★

Konyada Ş. A.

«Radyo almak istiyen köylü, radyonun içinde Necip Âşık bulunsun dememiş, bulunmasın demiş... Ona göre tashihini dilerim!»

CEVAP:

Neden bulunmasın? O bulunmazsa ona benziyenlerin bulunmaması icap eder, o zaman da radyo yerine bir evvel zaman çekmecesi alsa kâfi gelir!

★

Bursada bayan K. K.

«Avcıların saçma sıkıntısı çektiği şu sırada bukadar bol saçmayı nereden buluyorsunuz?»

CEVAP:

Saçmayı ben bulmuyorum, benim elimde topu topu bir kuru tüfek var, saçmasını sizler tedarik ediyorsunuz!

★

Ankarada B. F. D.

«Her gelinin bir kaynanası olur, geçinemez. Benim iki annem var, Alacağım kız ne yapsın?»

CEVAP:

Akıllı ise iki kaynanayı birbirine çatıştırsın, keyfine baksın!

★

İstanbulda bayan Z. Z.

«mektuplaşmayı çok seviyorum, fakat mektup yazacak kimse bulamıyorum, ne yapayım?»

CEVAP:

Bana yazınız, fakat yazarken bir adet tasvirinizi de ekleyiniz. Kâğıt, zarf ve posta masrafına değerse cevapsız bırakmam!

★

Erganide S. S.

«Sorulan sualleri gerçekten mi soruyorlar, yoksa siz mi tertip ediyorsunuz?»

CEVAP:

O sualleri biz tertibe kalkışsaydık adımız «Akılhocası» mı olurdu, «Fikir hocası» mı?

dip giden tahkikatlara karşıdan kis kis gülebilirdi..

Müdüre sordum:

— Bu enstitüde okunan dersler yalnız ekonomi derslerinden mi ibarettir?

— Hayır, spor, coğrafya ve hukukî bilgiler derslerimiz de var.

— Peki, bunların faydası?

— Veznedarımız fena bir tesadüf neticesi yakalanırsa kaçması lâzım gelecektir. Bunun için koşma, atlama, yüksek yerlere tırmanma gibi sporlara hattâ bir miktar da boksa ihtiyaç vardır. Coğrafya derslerimiz ona polis takibatına uğramadan kaçabileceği ve parasını rahatça yiyebileceği yerleri öğretir. Hukukî bilgilere gelince, veznedarımız bütün bu gayretlerine rağmen mahkemeye düşecek olursa kendini müdafaa edebilmesi ve kanunun ağları arasından sıyrılıp çıkabilmesi içindir.

Şimdi sizi daha enteresan şubelerimize götüreyim.

KARİKATÜR

— Haberin var mı? Toprak Ofisinin eski müdürü kendisine yataktl, salonlu, banyolu, radyolu bir apartman şeklinde otomobil yaptırmış..
— .....
— Fakat otomobilden evvel kendisi yürümüş!

Yeni hizmetçi — Bayan bir türlü aydınıyor, bir doktor çağırsak!?.
— Doktorla olmaz, kuyumcuya telefon et, dün Bayanın beğendiği bileziği hemen göndersin!.

— Şu kız zekâ itibarile iki kişiye bedeldir!
— Aman birader, tam sana münasip, hemen al!

Akıl Hocası

İskenderunda O. K.

«Teyzem çok sinirli. Sofrada bir bardak su devirdim mi, yarım saat beni azarlar. Susturmanın çaresi?»

CEVAP:

Teyzeniz dul ise bir kısmet arayın, evli ise sofrada suyu devirmemiye çalışın!

★

Çanakkalede S. S.

«Mağrur, çok zengin ve pek güzel bir kadını seviyorum. Kadının aşkımdan haberi yok. Acaba aşkımı kadına söylersem beni nasıl karşılar?»

CEVAP:

Karşılama şekli sizin vaziyetinize tâbidir: Bulunmıyacak Hint kumaşı iseniz ikramın bütün soyu, sopu ile... Yok, boşta gezenlerin elebaşısı iseniz süpürge sapı ile...

★

Yalovadan H. N.

«İki senedir sevdiğim kadına müteaddit mektuplar yazdım, cevap vermedi... Neden?»

CEVAP:

Okuyup yazmak bilmiyor olmalı. Yoksa: «kısmetinizi başka kapıda arayın!» diye bir karşılık gönderirdi!

★

Konyada Ş. A.

«Radyo almak istiyen köylü, radyonun içinde Necip Âşık bulunsun dememiş, bulunmasın demiş... Ona göre tashihini dilerim!»

CEVAP:

Neden bulunmasın? O bulunmazsa ona benziyenlerin bulunmaması icap eder, o zaman da radyo yerine bir evvel zaman çekmecesi alsa kâfi gelir!

★

Bursada bayan K. K.

«Avcıların saçma sıkıntısı çektiği şu sırada bukadar bol saçmayı nereden buluyorsunuz?»

CEVAP:

Saçmayı ben bulmuyorum, benim elimde topu topu bir kuru tüfek var, saçmasını sizler tedarik ediyorsunuz!

★

Ankarada B. F. D.

«Her gelinin bir kaynanası olur, geçinemez. Benim iki annem var, Alacağım kız ne yapsın?»

CEVAP:

Akıllı ise iki kaynanayı birbirine çatıştırsın, keyfine baksın!

★

İstanbulda bayan Z. Z.

«mektuplaşmayı çok seviyorum, fakat mektup yazacak kimse bulamıyorum, ne yapayım?»

CEVAP:

Bana yazınız, fakat yazarken bir adet tasvirinizi de ekleyiniz. Kâğıt, zarf ve posta masrafına değerse cevapsız bırakmam!

★

Erganide S. S.

«Sorulan sualleri gerçekten mi soruyorlar, yoksa siz mi tertip ediyorsunuz?»

CEVAP:

O sualleri biz tertibe kalkışsaydık adımız «Akılhocası» mı olurdu, «Fikir hocası» mı?

— Haberin var mı? Toprak Ofisinin eski müdürü kendisine yataktl, salonlu, banyolu, radyolu bir apartman şeklinde otomobil yaptırmış..
— .....
— Fakat otomobilden evvel kendisi yürümüş!

dip giden tahkikatlara karşıdan kis kis gülebilirdi.

Müdüre sordum:

— Bu enstitüde okunan dersler yalnız ekonomi derslerinden mi ibarettir?

— Hayır, spor, coğrafya ve hukukî bilgiler derslerimiz de var.

— Peki, bunların faydası?

— Veznedarımız fena bir tesadüf neticesi yakalanırsa kaçması lâzım gelecektir. Bunun için koşma, atlama, yüksek yerlere tırmanma gibi sporlara hattâ bir miktar da boksa ihtiyaç vardır. Coğrafya derslerimiz ona polis takibatına uğramadan kaçabileceği ve parasını rahatça yiyebileceği yerleri öğretir. Hukukî bilgilere gelince, veznedarımız bütün bu gayretlerine rağmen mahkemeye düşecek olursa kendini müdafaa edebilmesi ve kanunun ağları arasından sıyrılıp çıkabilmesi içindir.

Şimdi sizi daha enteresan şubelerimize götüreyim.

KARİKATÜR

— Canım hacı ağa, demek yarın köye dönüyorsun? Biraz daha kalsaydın da, yazın deniz hamamlarımızı da görseydin.
— Ne denize, ne de hamama lüzum yoh guzelim. Sen beni temizledin!

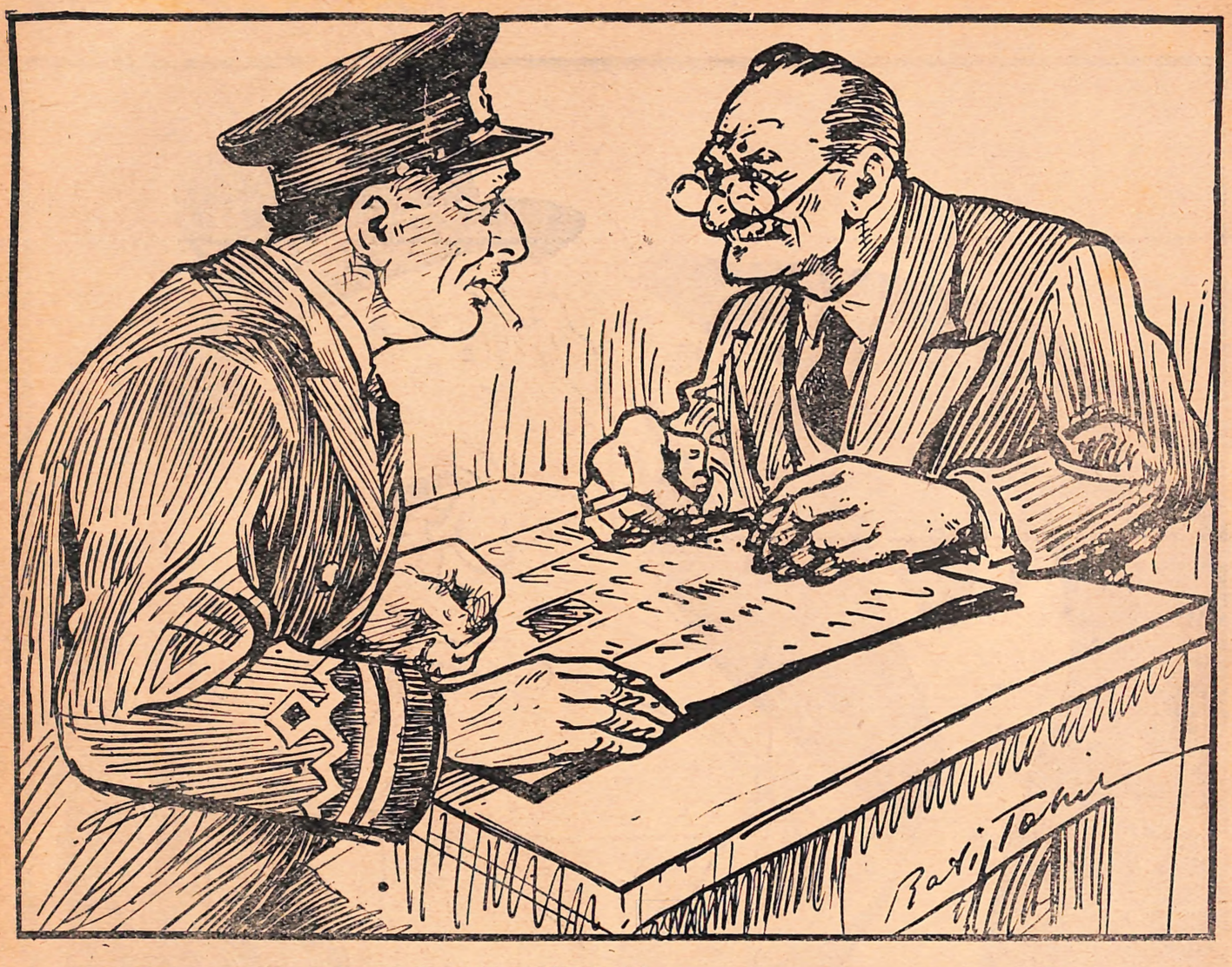

— Trak vapurunda ölenler için bir âbide dikilecekmiş!
— Trak vapurunun çarptığı kayaya bir fener dikilse daha iyi olur.

İşittiniz mi?

SUÇLU BULUNDU

Her nevi undan yapılmış maddelerin satılması yasak olduğunu biliyorduk. Bu maddeleri satanların şiddetle cezalandırılacağını gazetelerde okumuştuk. Bununla beraber lokantalarda baklava, börek, kübera konaklarında kadayıfın tellisi, yassısı, kıyıda köşede susamlı su samsız simit, hele pastacı dükkânlarında envai nefis pastalar, pandispanyalar, alabildiğine, göze çarpıyor da, biz, bir taraftan bunların yasak olduğunu düşünüyor, bir taraftan da fırsat bulunca tadına bakıyorduk.

Ortada göz göre bir kaçakçılık vardı ve bu kaçakçılığa bakılırsa bir de suçlunun bulunması gerekti. Bukadar mamul tatlıları satıp para kazanan suçlu, herhalde çok akıllı, çok teşkilâtlı, çok sermayeli bir kaçakçı olmalı ki, bir türlü ele geçemiyordu. Mal meydanda, fakat mal sahibi yok. Herhalde bu kaçakçıyı arıyorlar, tarıyorlar, fakat bir türlü bulmıya muvaffak olamıyorlardı!

Aradan haftalar, aylar, hattâ seneler geçti. Tezgâhlar, camekânlar çeşit çeşit undan yapılmış maddelerle donandı. Fakat «bir sıçrarsın çekirge, iki sıçrarsın, üçüncüde yakayı ele verirsin!» meselince suçlu da âkıbet kanunun pençesinden eteğini kurtaramadı. Nihayet bu muazzam kaçakçı tutuldu. Kaçakçının tutulduğunu, gayet su-

ÇAMDEVİREN

BİR PEDERE NASİHAT

Üzülme haylaz görüp, sakın, çocuklarını:
Biz görmüşüz nelerin adam olduklarını.

Büyüsünler de onlar, üçüncü cihan harbi,
Açar ardına kadar talih ufuklarını!

Hırdavat vurguncusu olurlar belki bir gün
Sökerlerse şimdiden çeşme musluklarını.

Bir zengin sofrasında yer bulurlar ilerde,
İyice saliasınlar, bırak, kavuklarını!

Kalay, kurşun tüccarı olurlar, ses çıkarma,
Koparsınlar caminin yağmur oluklarını.

Yetişiyor demektir bir tereyağ esnafı,
Kaynatsınlar kireçte lâhana kabuklarını!

Ne olur aşırsalar folluktan yumurtayı,
Boğmuyorlar ya tekmil komşu tavuklarını?

Radyoda bir baritan göreceğiz, kim bilir,
Haykırıyorlar diye kesme soluklarını!

Ne halt yerse yesin dışarda hepsi, lâkin,
Cüzdanının yanına sokma çocuklarını!

ÇAMDEVİREN

— Bahar geldi, şöyle sana yarıyacak bir hediye takdim etmek isterim ama, param yok.
— Ne tuhaf çocuksun, aklına paralı bir arkadaş ta takdim etmek gelmiyor mu?

1915 Mezunları

SENELERDEN sonra, muhasebecisi bulunduğum fabrikadan bir aylık mezuniyetle, midemi tedavi ettirmek için İstanbula geldiğim gün gazetelerde bir ilân gördüm:

«Lisemizin 1915 mezunlarının bir arada buluşup konuşmak üzere, önümüzdeki cumartesi akşamı Beyoğlundaki büyük lokantanın hususî salonuna teşrifleri...»

İlânın altında benim 1915 senesinde mezun olduğum lisenin ismi yazılı idi.

Sevincimden mide ağrısını unuttum. Cumartesi gününü iple çektim. Sınıf arkadaşlarımı yirmi beş, otuz senedir görmemiştim. Yirmi yaşlarına varmadan birbirlerini kaybetmiş adamların kırk beşle elli arasında birbirlerile buluşmaları her halde görülecek manzaralardandı.

Arkadaşlarımın bir kısmını numarası ile, adı ile, bir kısmını da yalnız adile hatırlıyordum. Fakat büyük bir kısmı hafızamdan büsbütün silinmişti. Onları da karşılaştığım zaman tanırdım.

Cumartesi akşamı hususî salona damladım. Arası çok geçmeden bizim sınıf teşekkül etmişti. En yaşlımız, ki, daha mektepte iken kendisine baba derdik, kısa bir nutukla içtimaı açtı. Mektepten çıktıktan sonra harpte, harp haricinde ölenlerin hatırasına hürmeten üç dakika ayakta durduk, arkasından birbiribimize karıştık.

— Oo, sen misin, 76?

— Vay, Camgöz, hangi rüzgâr seni buraya attı?

— Yahu, hiç değişmemişsin, koca Tavşan!

— Aramızda keşfsiz «Edison» u göremiyorum...

— Sen de kızını gelin ettin, kendin çapkınlığa başladın!

Lâkırdılar kızıştıkça kızışıyordu. Doğrusu, candan bir toplantı. Geldiğime bir kat daha memnun oldum. Nihayet, üçer beşer kişi, masalara dağılmıya başladık.

Masada birleştiğim arkadaşlarla samimî konuşmalara dalmıştım. Hepimiz birbirimizden geçen hayatımız hakkında malûmat arıyorduk. Sağımdakine sordum:

— Liseden çıktıktan sonra sen ne yaptın?

— Ben mi? Doğru Tıbbiyeye gittim, doktorluk tahsil ettim.

— Ya... Muayenehanen nerede?

— Muayenehanem yok, ticarethanem var..

— O da ne demek? Doktorluk yapmıyor musun?

— Doktorluk piyasası birkaç kodamanın elinde... Bunun için işi âlât ve edevat ticaretine döktüm. Gül gibi geçiniyorum.

Solumdakine döndüm:

— Sen ne tahsil ettin?

— Ben tarih şubesinde ihtisas yaptım.

— Çok güzel... Demek profesörsün?

— Ne münasebet... Bu hayat mücadelesi profesörlükle sökülür mü?

— Öyle ise ne yapıyorsun?

— Emlâk komisyonculuğu yapıyorum. İstersen sana adresimi vereyim. Ucuz arsaya, eve, apartımana ihtiyacın varsa...

Karşımdakine baktım:

— Sen nerede okudun?

— Mühendis mektebinde...

— İnşaat ile mi meşgulsün?

— Hayır, çiftçilik yapıyorum.

Onlar da merak ederek suallerini bana tevcih ettiler:

— Sen nereden icazetname aldın?

— Yüksek ziraat mektebinden..

— İşin, gücün ne?

— Bir fabrikada muhasebecilik ediyorum...

(Arkası 11 nci sayfada)

---

dan bir haber gibi, geçen günkü gazetelerden birinin son sayfasında, ilânlar arasında, büyük bir memnuniyetle okuduk. Bu büyük suçlunun kim olduğunu siz de merak ettiniz mi? Öyle ise ilânı beraber gözden geçirelim:

«Korunma kanununa muhalif olarak pirinç unundan sandöviç yapıp satan Beylerbeyinde seyyar satıcı..»

Alt tarafını okumıya hacet var mı? Suçlu bulundu... Beylerbeyindeki seyyar satıcı imiş! Fakat suçlunun teşkilâtı mükemmel olacak ki, hâlâ lokantalar, pastacılar tatlısız kalmadı!

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 20 —

Zehra konuşurken mütemadiyen onun üstünü başını gözden geçiriyor, kollarındaki bileziklere, parmaklarındaki yüzüklere bakıyordu. Ya şapkası, ya üzerindeki harikulâde emprme... Ya şu ayakkabılar...

— Mesut musun bari Mahmure?

Mahmure omuzlarını kaldırıp indirerek:

— Severek evlenmedik ki, dedi.

— Hım, galiba kocan da yaşlı imiş?

— Öyle...

— Sen eskidenberi bir şey düşünürdün, zengin bir koca, fakat hür bir hayat. Yani bekâr bir kız gibi rahat yaşamak... Bari tahakkuk ettirebildin mi?

Mahmure Zehranın ellerini tuttu:

— Zehra, beni ancak sen anlıyabilirsin, ne olur, beni dinliyecek bir kaç saatını bana verir misin? Meselâ şimdi bize gidelim, beraber yemek yiyelim, sonra... Sonra istersen eğlencene gidersin. Saat kaçta bu eğlence?

— Onda...

— Mükemmel, şimdi senin arkadaşa gidelim, bir yerde buluşmanız için kararlaştırırsınız, olmaz mı?

Büyük Postane önünde duran ootmobilden Zehra ok gibi fırladı, dar, çıkmaz sokağa saptı, on dakika sonra döndü:

— Haydi gidelim. Saat onda Taksimde saat altında buluşacağız.

Saat henüz 7 idi. Mahmure şoföre süratli gitmesini söyledi, on dakika sonra apartımana girdiler. Zehrayı salona bırakıp banyoya girdikten sonra Mahmure bir şey için, kalbindeki bir ağrı için acele ettiğini hissetti. Çok çabuk banyo yaptı ve giyindi. Zehranın yanına geldiği zaman yemek de hazırdı.

Zehra ise hâlâ, bu muhteşem apartımanın verdiği sarhoşluk içinde idi. Okadar sersemlemişti ki, Mahmure içeriye girer girmez:

— Sahiden bütün bu apartımanda sen mi oturuyorsun? diye sordu.

Mahmure artık hiç bir şey düşünemiyordu. Bir an evvel içini dökebilmek için sabırsızlanıyordu:

— Bırak şimdi, bir şey sorma, beni dinle.. Eğer bana, beni bu halden kurtaracak bir çare bulursan...

— Hangi hal? Kocan sana ihanet mi ediyor?

— Canım, dinlesene..

Ve Mahmure her şey., olduğu gib., hiç bir şey saklamadan, en küçük teferruatına kadar anlattı. Sustuğu zaman Zehra ona tuhaf tuhaf bakıyordu:

— Sevmek hal.. Bu budalaca bir şey Mahmure...

— Evet, ben de böyle düşünürdüm. Fakat görüyorsun ya, delicesine seviyorum. Yahut bir delilik. Hüsamettinin bukadar benim üstüme çıkmasına tahammül etmeyiş gibi bir şey...

— Demek onu buraya çağırdın, geldi ve sana hakaret etti.

— Evet, fakat işte ben bunun intikamını almak istiyorum.

Zehra yutkundu, önüne baktı. Bir şey söylemek istiyordu. Başını kaldırdığı zaman ise, Mahmurenin kendisine merakla baktığını gördü:

— Söylememiye azmetmiştim, fakat mademki benden yardım istiyorsun, senden hiç bir şey gizlemiyeyim. Sen Hüsamettinin nişanlanmış olduğunu biliyor musun?

Mahmure birdenbire hayretle:

— Nişanlanmış mı? diye bağırdı.

— Ne oluyorsun, bu ne bağırmak? Sakin ol da anlatayım

— Kiminle kuzum?

— Bak, ben mahalleden ayrıldığım halde orada olup bitenleri takip ediyorum. Senin haberin yok.

— Ne zaman, nasıl olmuş bu? Kim bu kız? Allah aşkına söyle?

Mahmurenin yüzünden kan çekilmişti. Elleri titriyordu. Yerinden kalkıp küçük arkalıksız yaylı iskemlelerden birini çekerek Zehranın dizi dibine geldi, fakat bu sırada içeriye hizmetçi girerek yemeğin hazır olduğunu haber verdi. Mahmure sesini çıkarmadı, karşıdaki odaya girdiler. Mahmure müteharrik camlı kapıyı kapamak istedi, sonra vazgeçti. Masaya otururken perişandı. Hizmetçi önüne yemeği koydu, Mahmure ters ters:

— Biraz elini çabuk tut, bizi rahat bırak. Yemeği tazelemek için ben seni çağırırım! dedi.

Hırsından nerede ise hizmetçinin üzerine atılacaktı. Etekleri ile kavga edecek hale gelmişti. Hizmetçi çıkar çıkmaz, Zehra masaya doğru eğilerek kısık bir sesle anlatmıya başladı:

— Hüsam bankada şef oldu, maaşı iki misline çıktı. Hani haftada iki gece Yemişte bir tüccarın hesaplarını tutuyordu. Bir ay evvel tüccarın küçük oğlunun sünnet düğününde Hüsam kızı görmüş..

— Hangi kızı, kimin kızını canım?

— Tüccarın kızı, ha, sahi, söylemedim. Bu tüccarın 18 yaşlarında bir kızı varmış. Adam Hüsamı bankadan tanıyormuş. Düğün gecesi Hüsam biraz fazla kaçırmış. Kalabalık arasında tüccarın kızını görmüş: «İşte, diye bağırmış, benim idealim olan genç kız bu» demiş. Misafirlerden biri: «Sana verseler alır mıydın?» diye sormuş, o da: «hem de nasıl? Sevinçle, aşkla» cevabını vermiş.

Zehra çatalını alarak önündeki yemeğe uzanırken göz ucu ile Mahmureye bakıyordu. Mahmurenin yüzü solmuştu. Hırsından önündeki ekmeği durmadan didiklıyordu:

— Sonra?

— O sırada bu sözleri tüccar da dinliyormuş. O da sarhoşmuş, Hüsamı bir aralık bir kenara çekerek demiş ki: «Kızımı ergeç evlendireceğim, karşıma nasıl bir adam çıkacağını bilmiyorum. Halbuki seni gayet iyi tanıyorum, eğer cidden kızım hakkında böyle iyi düşünüyorsan sana elimi uzatabilirim» demiş. Hüsam da bu söze karşı ne cevap vermiş biliyor musun?

Mahmure birdenbire titizlenerek güldü:

— Bittabi beş parasız, düdük gibi bir adam olduğunu söylemiştir.

— Hayır, hayır. Söylediği şu: «Bu bahsi şimdi açmıyalım. Yarın yazıhaneye geleceğim, eğer orada açarsanız konuşacağımızı ümit ediyorum» demiş.

— Züppem, sözüm ona lâf sarhoş lâfı mıdır demek istiyor?

— Öyle olmalı. Fakat ertesi gün Hüsam yazıhaneye gitmeden tüccar kendisini telefonla aramış. Yazıhaneye gider gitmez de adamın ilk işi, Hüsama el uzatmak olmuş.

Mahmure içinden: «ahmak herif, kız verecek adam bulmuş!» diye küfretti. Fakat açıkça bir şey söylemekten çekiniyordu. Hüsamın aleyhine işliyen kafasına karşı kalbi daimî bir isyan halinde idi. Sanki biri, bir küçücük, ufacık adam kalbine inmiş ve ona aşktan şikâyet şarkıları söylemiye başlamıştı.

Zehra, Mahmurenin dalgın dalgın önündeki yemeğe baktığını görünce müteessir oldu. Elini uzatıp onun küçük elini okşadı:

— Bilir misin Mahmure, haminninemin bir masalı vardı. Hani bir seyyah dağdan dağa gezerken, bir dağ başında bir adamın kocaman bir kazan başında bir şey kaynattığını, durmadan kazana bir şeyler attığını görmüş. Yaklaşmış, bakmış, görmüş ki, kazanda kaynayan şeyler, herkesin kısmetidir. Bu ihtiyar burada çiftleri alıyor, kazana atıyor, sonra da hepsini kaynaşmış bir halde çıkarıp bir kenara koyuyormuş. İşte insanların kaderini, kısmetini daha evvel tayin edenler var, bu sebepten senin Hüsam üzerinde bukadar ısrar etmeni mânasız buluyorum. Kısmet değilmiş, ne yapacaksın?

— Fakat Zehra, içim, yüreğim bir türlü rahat değil. Hattâ bu zengin hayat bile beni..

— Doyurmuyor mu diyeceksin? Şaşarım aklına. Ne istiyorsun başka... İşte benim gibi bir daktilo parçası mı olacaksın? Sen cidden sersemsin. Muhit değiştirmelisin, her şeyi unutursun. Meselâ, yeni yeni ahbablar bul... İşte bu civarda, buralarda.. senin yerinde olsam Kocamustafapaşayı tamamile defterden silerim. Bana Macit söylemişti...

— Macit kim?

— Şey, bir ahbap, kafalı bir çocuk. Napolyon da: «asalet benden başlar!» demiş. Sen de böyle yap. Bütün geçmişinle hesabını kes, istersen beni de sil...

— Sen, sen olmaz. Sensiz yapamıyacağım. Anlıyor musun?

— Tamam, ben de senin yanı başında bulunurum. Açık söyliyeyim, bu sayede ben de biraz gün görmüş olurum.

— Fakat bir şey var Zehra, bütün bu söylediğin şeyleri yapsam bile yine rahatlamıyacağım, belki de daha çok sıkılacağım.

Zehra eğildi, sesini kıstı:

— Onun da kolayı var. Ekzantrik bir takım küçük maceralar yaparsın. Gizlice, kimse duymaz! anlıyor musun?

— Arkası var —

ANKARA MEKTUBU

(2 inci sahifeden)

golar, mahurdan rumbalar ve suzinakten süvingler, insanı kahrından mestediyor ve hele hele; «gel güzelim şu tayyare ile göklere çıkalım» gibi fennî şarkılar var ya, onlar da güldürüyor.

Hani tulûat kumpanyalarında ve ayak barlarında vakıt sona erince adına; «sattık anasını, aldık parasını» denilen gürültülü hava yok mu? İşte bazı programların finalinde bir bu eksik.

— Dost acı söyler, derler a, ben de şakaya getirip biraz da ilâveyle hayli veriştirdim. Yaran kusura kalmasın.

✱

ARSLANDIR HA:

«Yeni Halk» gazetesinin sahibi Faruk Gürtunca şairdir ve onun bir de «Dokunmayın bu arslana!» adlı şiir kitabı vardır.

Kendi gibi pehlivan yapılı Cihat Babanla oturuyorlardı. Bir aralık Cihat ayağa kalkıp Faruğa şakadan bir elense etti. Millet durur mu, bağırdılar:

— Dokunmayın bu arslana!

Zaparta

HIKÂYE

(9 uncu sahifeden)

Verdiğimiz haberler hepimizi hayrette bırakmıştı. İçimizden biri dayanamadı:

— İçimizden tahsili ile mütenasip bir meslek tutan yok mu acaba?

Sağdaki masaya baktık, yok. Soldaki masaya baktık, yine yok. Yalnız karşıdaki masada, saçları vaktinden evvel ağarmış, yanakları birbirine kavuşmak üzere, üstü başı perişan, gözleri fersiz, âdeta bu toplantıya lûtfen iştirak etmiş bir «şeyhülmuallimin» e benziyen yaşlı bir adam gözümüze çarptı.

— Bu kim?

— Tanımadın mı? Hakkın da var... Tanılacak hali kalmamış ki...

— Hocamız mıydı?

— Ne hocası birader? Sınıfımızın en genç, en zeki, en çalışkan talebesi 148...

— Halûk mu?

— Öyle ya...

— Nekadar değişmiş... Adeta babasından fazla ihtiyarlamış diyeceğim geliyor...

— Nasıl ihtiyarlamasın? Lisede tabiata âşıktı, Darülfünunda da tabiiyat doktorasını verdi, şimdi biricik tabiiyat âlimimizdir.

Hayretle ağzımı açtım:

— Demek içimizde biricik ihtisas adamı...

Arkadaşım başını üzüntü ile salladı:

— İhtisas adamı mı, ihtisas kurbanı mı, artık orasını Allah bilir!

Papağan

Ademi iktidar

VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P.K. 1255

Reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı

RADYOKARBON

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder. Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

TURAL

Öksürüğü ve bronşiti derhal keser

Bütün eczanelerde isparta arayınız. Fiyatı 15 kuruştur

GRİPİN

Baş, diş, grip, romatizma, nevralji, kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız. Her yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

CepDOKTORU

Alfabe sırasile bütün hastalıkların ansiklopedisidir. Bütün hastalıkların tarifi ve tedavi çarelerini bu eserde bulacaksınız.

Fiyatı 125 Kuruştur

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asıra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

KİM GENÇ Görünmek istiyor?

Genç Hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç ve "Biocel" tabir edilen yeni kıymetli ve cildi ihya eden hülâsa; meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilmiş ve şimdi penbe renkteki Tokalon kremi terkibine karıştırılmıştır. Bunu her akşam kullanınız, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah daha genç uyanınız. Gündüzler için (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Cildinizi beyazlatup kadife gibi yumuşatır. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 sene kadar gençleşebilir.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser, baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:

İstanbul, Ankara caddesi Aermusluk sokağı No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR

Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Karikatür

TOMBUL TEYZENIN TATLİ SAÇLARİ ÖNÜNDE

Tombul Teyze — Saçlarıma âdeta ilâhı aşk edecekmiş gibi hayran hayran, yutkuna yutkuna bakıyorsun... Sana ipek demetlerini mi hatırlatıyor.....

Kocası — Hayır karıcığım, Telkadayıflarını hatırlatıyor!

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.